בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"א באלול תשס"ח (21 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

" ... אנחנו יכולים לערוך רשימה מכאן ועד אינסוף של דברים שצריך וחובה לתקן, של עוולות מכוונות או מחוסר תשומת לב / אכפתיות וכו'. אדם יכול להקדיש חיים שלמים למאבקים חברתיים צודקים להפליא. היו לא מעט כאלה, אבל הפלא ופלא, הצרות לא נעלמו ... כפי שאנו מסכימים ביננו, המטרה העיקרית היא ליצור כאן עם, חברה... נראה לי גם שנסכים כי הרשימה שנערוך לפי [הנאמר לעיל], תתרום בעיקר לפירוד, לכעס, להרגשת קיפוח של קבוצות מסוימות וכן הלאה. לפי הניסיון שלא צלח עד כה לפתור את הבעיות, ובהנחה שאנחנו לא מוכנים לוותר על המטרה, המסקנה ההגיונית (לדעתי), היא שנדרשת שיטה אחרת... ראיה אחרת..." [מתוך הערות אחד הקוראים]

ימי אלול מיועדים לחשבון נפש ואם אפשר איפוס מסויים והתחלה חדשה. הנושא נדון לא מעט בדף בתקופה האחרונה, אך מסתבר שהדבר נכון לא רק במישור הפרטי אלא גם במישור הכללי. פעמיים בדור האחרון חללו שינויים דרמאטיים במדיניות ממשלות ישראל בחודש זה – לפני 30 שנה בקמפ-דיוויד ו-15 שנה לאחר מכן בהסכמי אוסלו.
ב-ט"ז באלול, לפני 5 ימים, נחתמו הסכמי קמפ-דייויד בשנת תשל"ח [1978]. בתאריך כ"ג באלול, בשנת תשנ"ג [1993], החליפו רה"מ (= ראש הממשלה) יצחק רבין ורה"מ (=ראש המרצחים) ערפאת מכתבי הכרה הדדית דרך שר החוץ הנורבגי יוהן יורגן הולסט.

הסכמי קמפ-דייויד, שהיוו הסכם מסגרת לשלום במזרח התיכון, נחתמו על-ידי נשיא ארה"ב ג'ימי **קרטר**, נשיא מצרים, אנואר **סאדאת** וראש ממשלת ישראל מנחם **בגין**. שנה לאחר מכן, בעקבות ההסכמים, נחתם הסכם השלום בין ישראל למצרים.

שיחות השלום בין ישראל למצרים החלו לאחר ביקורו הדרמאטי לירושלים של אנואר סאדאת בנובמבר 1977, ובשלב מאוחר יותר החלה ארה"ב לקחת גם היא חלק ביוזמה. כשנקלעו השיחות למבוי סתום, הזמין נשיא ארה"ב, ג'ימי קרטר, את מנחם בגין ואת אנואר סאדאת לוועידת פסגה ב"קמפ דייויד", מעון הקייט של הנשיא. מי שלקח חלק בשיחות מטעמה של ישראל היו שר החוץ, משה **דיין**, ושר הביטחון, עזר **ויצמן**.

ב-17 בספטמבר, כאמור, לאחר כשבועיים של שיחות מתמשכות, נערך טקס חגיגי בבית הלבן ובו חתמו בגין וסאדאת על שני הסכמים. ההסכם **הראשון** - בו הוצהר כי החלטות מועצת הביטחון 242 ו-338 הן הבסיס לשלום. במסגרת הסכם זה נקבע כי תופעל תוכנית אוטונומיה, אשר לאחר חמש שנים יבוא במקומה הסדר קבע וכן התחלת תהליך נורמליזציה ביחסים בין שתי המדינות, בתקווה להסכמים דומים בין ישראל לירדן, סוריה ולבנון.

ההסכם **השני** - קבע ביצוע נסיגה מלאה של ישראל מסיני וכינון יחסים נורמליים הכוללים הכרה ויחסים דיפלומטיים, כלכליים ותרבותיים בין המדינות.

הכנסת אישרה את הסכמי קמפ-דייויד ב-27 בספטמבר 1978; 84 חברי כנסת הצביעו בעד, 19 חברי כנסת הצביעו נגד, 17 חברי כנסת נמנעו. בין המתנגדים (ר' המסמך המצ"ב המציין את תגובתו של כל אחד להצבעה):

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ"א באלול תשס"ח (21 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אולמרט ידוע כאחד מחברי הכנסת החזקים בכנסת: ב-1978 הצביע נגד הסכמי קמפ-דיוויד. ב-1992, במהלך הבחירות הפנימיות בליכוד, תמך במועמדותו של בנימין בגין לראשות הליכוד. ב-1993 נבחר לראשות העיר ירושלים, בתמיכת החרדים וגוש הימין. אולמרט פועל למימוש האידיאולוגיה הימנית בתוך תחומי ירושלים. חותמו ניכר בהחלטות הממשלה השנויות במחלוקת, בנושא הבנייה בהר חומה, ראס אל-עמוד ובפתיחת מינהרת הכותל. הוא נאבק בסממני הריבונות הפלסטינית במזרח ירושלים. נאבק לשם סגירת המוסדות הפלסטיניים במזרח ירושלים, ובראשם האוריינט-האוס. התנגד להופעת סמל פלסטיני על ספרי לימוד בבתי הספר במזרח העיר, פעל להריסת בתים שנבנו ללא אישור במזרח העיר, והתריע נגד פעילות אנשיו של ג'יבריל רג'וב בעיר ונגד בית המשפט הפלסטיני במזרח העיר. אולמרט תומך בהעברת שגרירות ארה"ב לירושלים.

האם זה אותו איש שהודיע היום על התפטרותו?

בעקבות ההסכמים הוענק לבגין ולסאדאת פרס נובל לשלום.

"לפי הניסיון שלא צלח עד כה לפתור את הבעיות, ובהנחה שאנחנו לא מוכנים לוותר על המטרה, המסקנה ההגיונית (לדעתי), היא שנדרשת שיטה אחרת... ראיה אחרת..."

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל